

SUB CONDUCEREA PARTIDULUI

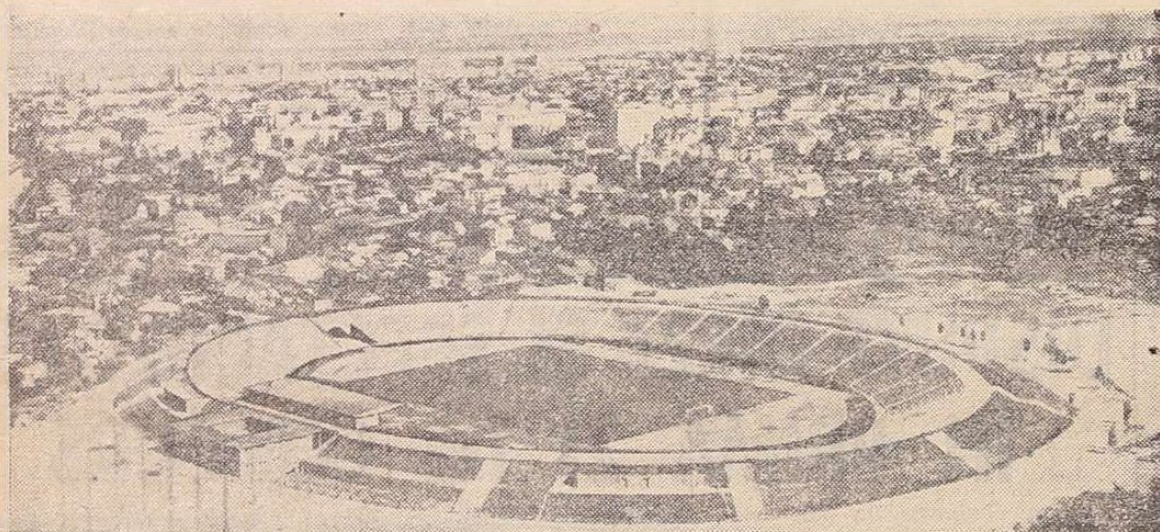
TREI DECENII DE CONTINUĂ DEZVOLTARE ȘI AFIRMARE A EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI

VI. BAZA MATERIALĂ A MIŞCĂRII SPORTIVE ÎN PERMANENTĂ CREŞTERE

În contextul uriașei opere constructive desfășurate în România în cele trei decenii care au trecut de la Eliberare, au apărut și continuă să apară an de an minunate baze sportive de tot felul : stadioane, terenuri și săli de sport, bazine de inot, patinoare artificiale etc. Repartizate armonios pe teritoriul țării, bazele sportive și de agrement creează tot mai largi posibilități copiilor, tineretului, oamenilor muncii, pentru practicarea exercițiilor fizice și sportului, pentru perfecționarea in diferite discipline. O listă completă a tuturor acestora ar depăși, ea singură, spațiul montajului de față. Așa, de pildă, dacă înainte de 23 August 1944 nu exista nici un complex pentru sport și agrement, in prezent avem 8 asemenea construcții la Galați, Timișoara, Bacău, Tg. Mureș, București, Iași, Constanța și Piatra Neamț. Dacă înainte nu existau săli de sport cu tribune, azi avem 16 asemenea săli, cu 1 000–2 000 de locuri, la Hunedoara, Sibiu, Birlad, Sf. Gheorghe, Constanța, P. Neamț, Or. Gh. Gheorghiu-Dej, Ploiești, Pitești, Cluj ș.a. Numai pentru atletism s-au construit patru stadioane speciale, cum sint cele de la C. Lung Muscel sau Brăila. Și lista ar putea continua cu exemple care mai de care mai convingătoare ale preocupării partidului nostru pentru baza materială a mișcării sportive.

Copiii, tineretul sportiv al patriei, beneficiarii din ce in ce mai numeroși ai acestei zestre prețioase și mereu mai bogate își exprimă profunda dragoste și recunoștință pentru grija pe care partidul o manifestă și in acest domeniu de activitate socială.

IMPUNĂTOARELE EDIFICII ALE SPORTULUI

Stadionul din Craiova

...În urmă cu aproape șase decenii, **„Revista Automobilă“** scria, referindu-se la proiectul unui parc sportiv : **„Baraca a dispărut, apa s-a închis, terenurile au rămas în voia nimănui, fără pază și îngrijire. Oare în loc să progresăm, retrogradăm ?“...**

...După 15 ani, într-unul din numerele sale din anul 1931, ziarul **„Vremea Sport“** — și alături de el și alte gazete ale timpului — publicau la loc de frunte „senzaționala“ știre că **„a fost angajată o stropitoare a primăriei ca să ude în fiecare duminică terenurile de rugby“...**

Pentru tinerele generații — obișnuite cu imaginile modernelor construcții sportive aflate în mai toate orașele țării — asemenea situații, ca cele amintite mai sus, sint complet necunoscute, ele luind doar un indirect contact prin intermediul celor virstnici, a mărturiilor scrise și fotografiilor rămase de atunci. Pentru că, numai în trei decenii, poporul nostru, sub conducerea partidului, a produs asemenea transformări revoluționare pe toate planurile vieții economice, sociale și culturale, incit urmele trecutului au rămas doar în imaginile cu valoare documentară.

În acest imens efort de edificare a societății noi, socialiste, a fost inclusă și mișcarea sportivă, care a beneficiat permanent de un ajutor și o grijă deosebită din partea partidului și statului. Avind convingerea că practicarea sistematică a exercițiului fizic și sportului de către masele de cetățeni, că performanțele de rezonanță internațională pot fi obținute numai printr-o bază materială corespunzătoare, ca suport al muncii și pasiunii, s-au ridicat în întreaga țară edificii destinate sportului.

O enumerare, departe de rigoarea unui bilanț, ar cuprinde, totuși, alături de **București — unde Complexul 23 August, Parcul sportiv Dinamo, poligonul Tunari, Complexul sportiv Floreasca, Parcul sportiv Steaua, patinoarele artificiale** reprezintă doar citeva puncte de reper — **stadioanele din Craiova, Pitești, Timișoara, Brașov, Iași; sălile de sport de la Cluj, Timișoara, Ploiești, Pitești, Galați, bazinele acoperite pentru înot de la Cluj, Ploiești, Brăila, sălile de atletism din București, Cluj, Brașov, Cimpulung Muscel, patinoarele artificiale de la Miercurea Ciuc, Cluj, Timișoara, Galați, sălile de pregătire pentru jocuri sportive și alte ramuri individuale de la Piatra Neamț, Birlad, Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, Cimpina, Galați.** Acestora li se pot adăuga miile de baze simple, amenajate prin inițiativa și efortul organelor locale de partid și de stat, prin contribuție voluntară, prin muncă patriotică.

Este dificil să cuprinzi în rindurile unui articol tot ceea ce s-a realizat în domeniul construcției sportive în acești 30 de ani de la Eliberare. Au fost necesare investiții considerabile, pe deplin posibile, însă, numai datorită faptului că eforturile întregului popor de ridicare materială și spirituală a României au fost conduse de partid cu pricepere și spre folosul tuturor.

În Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie—2 martie 1973 se spune : **„Îndeplinirea programului de făurire a societății multilateral dezvoltate presupune ca educația fizică și sportul, integrindu-se organic în ansamblul muncii educative, să contribuie mai activ la formarea tinerei generații, la menținerea și întărirea sănătății, la asigurarea unor forme variate și atractive de recreare a maselor, la creșterea capacității lor de muncă“.** În acest scop, cu fiecare an baza materială a sportului a crescut necontenit, ca suport al succeselor obținute pe tărimul activităților de masă, în domeniul performanței.

Emanuel FÂNTÂNEANU

NOILE PALESTRE...

Îmbătrînesc și cronicarii...

Acum 30 de ani, intram cu emoție pe poarta „Venusului“. Venisem direct de la Gara de Nord. Întrebasem trecătorii unde se află „arena din Splai“, așa cum scriau ziarele. Pornisem pe Dinicu Golescu, pînă in Știrbei Vodă. Iar acolo era Venusul.

Primul contact cu Venusul a avut efectul unei descoperiri extraordinare : în fața adolescentului se afla o arenă pe care jucaseră Bodola și Bogdan. Impresia era copleșitoare, de parcă adolescentul s-ar fi aflat în fața arenei Arsenalului sau la Stamford Bridge. Pe stadion, deși nu se afla nimeni, se stîrni un vuiet de mulțime ireală. Foarte tînărul spectator își auzea bătăile inimii, urmărind un derby îndelung visat. Arena avea proporții uriașe, iar reflectoarele creșteau în ochii lui ca, mai tirziu, sonda colosală a rampei de la Houston.

Ce importanță avea faptul că multe din scindurile tribunei erau putrezite ?

Ce importanță avea faptul că la baza arenei, pe dinafară, copiii deschiseseră adevărate scorburi, pentru a pătrunde prin păienjenișul de stîlpi, ca într-un pod sufocat de căldura soarelui ?

„Venusul“ a fost un vis pentru adolescentul obișnuit să-și atirne haina de școlar pe balustrada oborului de vite, in piața de stuf, înainte de începerea meciului de fiecare zi.

Venusul rămine un moment al trecutului, un moment in care o arenă de lemn găzduia cel mai puternic club de fotbal al țării.

Din ziua aceea de vară toridă, cronicarul care s-a depărtat mult de adolescență a făcut nenumărate alte descoperiri, mereu cu ingenuitatea tinereții.

A fost martorul milioanelor de metri cubi de entuziasm care au ridicat stadionul „23 August“.

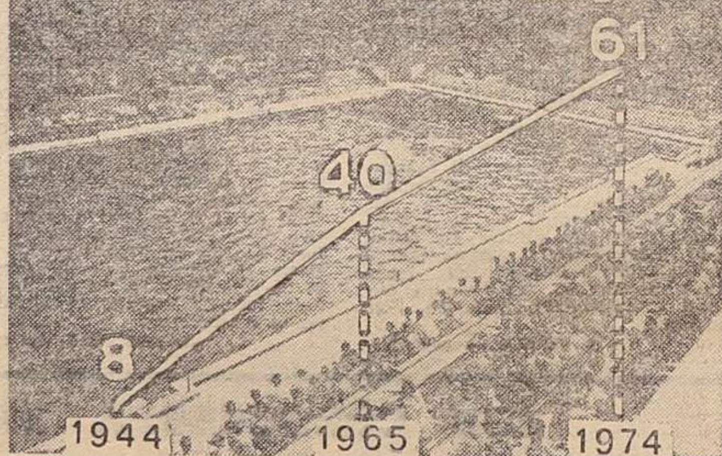
A fost martorul edificării acestui fascinant parc de verdeață canadiană care se numește „Dinamo“.

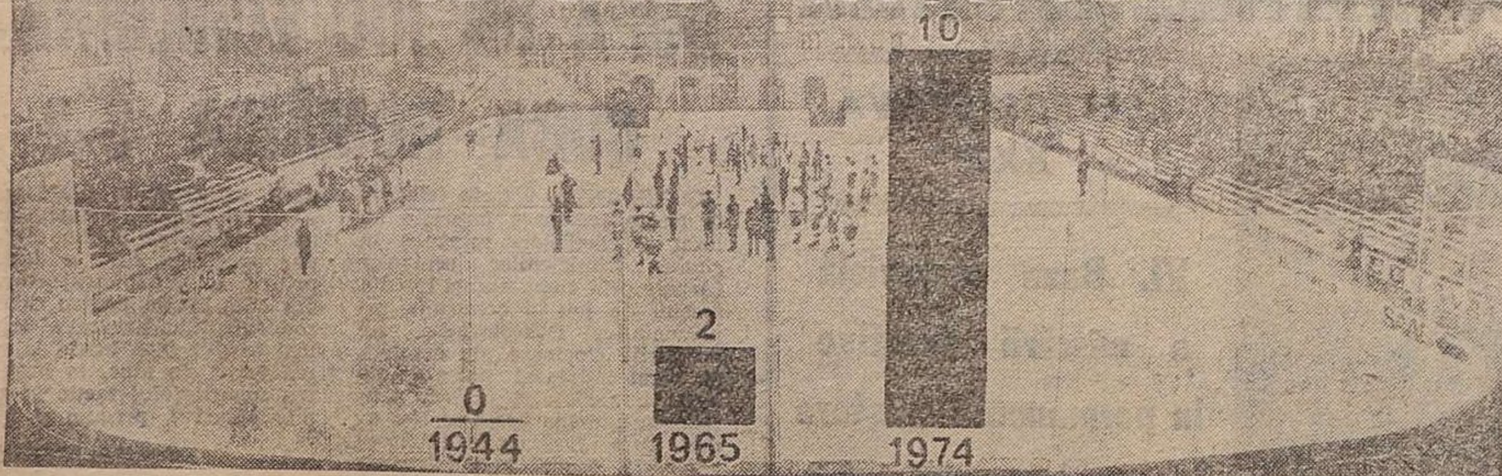
A fost martorul unor spectaculoase metamorfoze ale apei, care și-a schimbat culoarea in albastru, pentru a pătrunde in marea cadă de porțelan a bazinului din Cluj, din Reșița sau de la Brăila, și care a înghețat, prin grația amoniacului, pentru a face să lucească patrulaterele patinoarelor din București, Brașov sau Miercurea Ciuc.

Cronicarul de astăzi nu mai are, desigur, emoția copleșitoare a acelei zile de vară, cind privea fascinat o tribună de lemn roasă de vreme și de ploi. Dar el încearcă aceeași emoție ori de cite ori vede pilcuri de copii în halate traversind in goană culoarele cu pișcoți negri și albi ai bazinelor moderne sau altele, fără halate, zburdind pe parchetul de lămîie al noilor săli de sport.

În țara noastră, de trei decenii, in vuietul uriașului șantier care cuprinde toate plaiurile s-a auzit mereu timbrul specific al excavatoarelor și macaralelor afectate cu generozitate noilor palestre, pe care civilizația socialismului le dăruiește tuturor oamenilor...

Ioan CHIRILĂ

BOGAT SORTIMENT DE MATERIALE ȘI ECHIPAMENT SPORTIV

Avintul mișcării sportive in cele trei decenii de la Eliberare, indicațiile cuprinse in Hotăririle de partid privind aportul pe care ministerele și forurile de resort trebuie să și-l aducă la producerea materialelor necesare sportului, turismului și agrementului, au determinat progrese însemnate și in acest domeniu. Dezvoltarea producției și comerțului cu articole pentru sport, turism și agrement este ilustrată și de faptul că in desfacerea acestor produse a avut loc in anul trecut o creștere cu 30 la sută față de 1968 și 14 la sută față de 1970. Să adăugăm, de asemenea, un alt exemplu edificator : de la 2 500 de rachete de tenis fabricate in 1970, întreprinderea din Reghin a produs in 1973 peste 50 000 de bucăți. In aceeași situație se află o largă gamă de produse, de la cele pentru sezonul de iarnă pină la cel de vară, incepind cu cele pentru masele de practicanți ai sportului și terminind cu cele destinate performanței.